

עת"א 55464/11/17 - יגאל אוחנה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55464-11-17 אוחנה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	יגאל אוחנה
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה להרחיקו מטיפול גמילה בכלא חרמון.

נימוקי העתירה

- העותר התקבל לבית סוהר חרמון לתכנית טיפול גמילה מסמים ומאלכוהול. מטרתו היתה להמשיך טיפול בו החל עוד בשנת 2015. העותר טוען כי הוא "נקי" מסמים ואלכוהול כבר יותר מ - 31 חודשים.
  - העותר טוען כי הוא סובל מנכות לאחר שהיה מעורב בתאונת דרכים וסובל ממגבלות רפואיות. העותר שולב בתעסוקה למרות נכות שנקבעה לו בשיעור של 100%. הוא הוצב במפעל נעליים שליד בית הסוהר אך התקשה לתפקד. ביקש העברה למפעל אחר, בקשתו התקבלה והוא הועבר למפעל קפיצים, אך גם שם היו לו קשיים פיזיים. בעקבות כך שלא יכול היה להמשיך בתעסוקה, הודח מהטיפול.
  - ועדת איתן שהחליטה על הדחתו, לא ניסתה למצוא עבורו פתרון אחר.
  - הדחתו מהטיפול עלולה להפריע לו לקבלת חופשות ולקבלת שחרור מוקדם.
- העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 34 חודשים (בכתב התשובה נפלה טעות) לאחר שהורשע בעבירות אלימות ואיומים.

בדיון בעת"א 64523/09/17 טען העותר כי נקבעה לו נכות רפואית של 40% ודרגת אי כושר של 60%. בדיון שנערך בעתירה שבפני טען כי נכותו הרפואית 40% ודרגת אי כושר 100%. העותר לא הציג ראיות או מסמכים בדבר שיעור הנכות.

כתב התשובה

- העותר נקלט בכלא חרמון לצורך שילובו בטיפול גמילה, הוסברו לו חובותיו במסגרת המתווה הטיפולי.
- העותר התקשה להשתלב בטיפול, הרבה בתלונות על מגבלות רפואיות.
- לאחר מס' שבועות, במהלך נבחנה התנהלותו, התרשמו גורמי הטיפול כי האסיר מנצל לרעה את מצבו הרפואי ונמנע מלבצע מטלות המהוות בסיס לטיפול במחלקה, גם מטלות שיש ביכולתו לבצען.
- בדיון בפני ועדת איתן הצהיר העותר כי הוא איננו מסוגל לעמוד בתנאי המחלקה ודרש הקלות נוספות. בעקבות כך הוחלט ביום 2/10/17 על העברתו מכלא חרמון לכלא צלמון.
- תכנית טיפולית איננה "תכנית כבקשתך", היא נבנית על ידי גורמי הטיפול שהם הגורמים המקצועיים.

דין

גורמי הטיפול מציינים בדוח מיום 22/11/17 כי השתלבותו של העותר במחלקה הטיפולית היתה מוגבלת. האסיר הרבה להתלונן על מגבלות רפואיות, נמנע משיתוף פעולה בתהליכים רבים. אחרי תקופה של מס' שבועות, התרשם הצוות כי האסיר מנצל לרעה את מצבו הרפואי ונמנע ממטלות שהן בבסיס הטיפול במחלקה.

גורמי הטיפול מציינים כי הטיפול במחלקה הטיפולית דורש שיתוף פעולה בכל סדר היום של המחלקה, דורש קבלת סמכות והתמדה. באלה לא עמד העותר ועל כן הורחק.

אסיר איננו יכול לבחור את תכנית הטיפול בה ייטול חלק ואת תנאי התכנית.

תכנית טיפולית מגובשת על ידי הגורמים הטיפולים שהם גורמים מקצועיים אשר להם הידע והמיומנות לקבוע את התכנית ולהתאימה לאסיר באופן פרטני.

הגורמים הטיפולים מציינים שהעותר נמנע מלמלא משימות, גם כאלה שביכולתו לבצען.

נעשו מס' ניסיונות לשלב את העותר בתעסוקה. הוא שולב במפעל נעליים, טען שהעבודה מצריכה לעשות תנועה עם היד והרגל, אך משום שעבר ניתוח בכתף הוא מתקשה לבצע את העבודה. לאחר מכן, הועבר למפעל קפיצים. לטענתו, סבל בעבר משבר באצבע (ללא קשר לנכות) ועל כן הוא מתקשה לכופף את האצבע וקשה לו ללחוץ על הקפיץ. המפעל השלישי בו שולב הוא מפעל לכפיות. לטענתו, בעבודה זו צריך לשבת כל היום וקשה לו לשבת.

גורמי הטיפול, על פי התרשמותם המקצועית, סבורים שהעותר מתחמק מלבצע את המטלות ומתקשה להשתלב בטיפול.

בית המשפט איננו שם עצמו במקום הגורם המקצועי המוסמך.

על רקע התרשמות גורמי הטיפול, נראה כי החלטת ועדת איתן הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.